

- Drugič, nedopustno je, da se odločbo, da se znamke ne uporablja za zaščitena nemedicinska prehranska dopolnila, utemelji s tem, da določeni indici govorijo zoper to uvrstitev, ne da bi se ugotovilo, za katere proizvode se znamko sicer uporablja.
- Tretjič, ne obstaja preizkus ali so „dražjeji“, ki se jih trži pod to znamko, (nemedicinska) prehranska dopolnila, brez pojasnila zakaj se ni izvedlo primernega razlikovanja.

Pritožnica dalje očita napačno razlago in uporabo člena 51(1)(a) in (2) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti:

- Prvič, napačni preizkus člena 51(1)(a) in (2) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti. Ni se preučilo ali se znamka v registrirani obliki, oziroma v eni od oblik, ki odstopa od registrirane oblike, ki ne vpliva na njen razlikovalni učinek (člen 15(1)(a) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti), uporablja za nemedicinska prehranska dopolnila.
- Drugič, uvrstitev znamke kot opisne v smislu člena 7(1)(c) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti, ker pritožniku dejansko ne ostane nobena možnost, da znamko uporablja na neopisni način za njegove proizvode „Cystus“, ki temeljijo na rastlini *Cistus Incanus*, čeprav bi moralo Splošno sodišče v okviru preizkusa v skladu s členom 51(1)(a) in (2) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti pričakovati, da ima znamka vsaj povprečen razlikovalni učinek.

Pritožnica dalje graja protislovno in nezadostno utemeljitev pri ugotovitvi, da se znamke Unije št. 001273119 „Cystus“ v skladu s členom 51(1)(a) in (2) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti ne uporablja resno za nemedicinska prehranska dopolnila:

- Na eni strani gre za protislovje zaradi ugotovitve, da način zapisa znamke z „y“ namesto z „i“ ne zadošča kot dokaz za uporabo znamke Unije, hkrati pa trditev, da ni bilo ugotovljeno, da obstaja absolutni razlog za zavrnitev v skladu s členom 7(1)(c) glede Uredbe o blagovni znamki Skupnosti.
- Na drugi strani je obrazložitev neustrezna v delu, v katerem ni utemeljeno zakaj konkretni način rabe znamke ne ustreza zahtevam iz člena 51(1)(a) in (2) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti.

Pritožnik nazadnje graja napačno razlago in uporabo člena 75, drugi stavek, Uredbe o blagovni znamki Skupnosti: Splošno sodišče naj bi na podlagi napačne domneve, da odbor za pritožbe ni podal nobenih sklicevanj glede domnevnega obstoja razloga za zavrnitev v skladu s členom 7(1)(c) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti, napačno uporabilo pravo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL 2009, L 78, str. 1).

Pritožba, ki jo je Mast-Jägermeister SE vložila 25. aprila 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. februarja 2017 v zadevi T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Mast-Jägermeister SE (zastopnik: C. Drzymalla, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Predloga

Pritožnica predlaga, naj se

- sodba T-16/16 Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2017, s katero je bila zavrnjena tožba in je bilo tožnici naloženo plačilo stroškov, v celoti razveljavi;
- če bo pritožba razglašena za utemeljeno, ugodi prvemu in tretjemu tožbenemu zahtevku iz postopka na prvi stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba pritožnice je usmerjena zoper sodbo Splošnega sodišča z dne 9. februarja 2017 v zadevi T-16/16, i se nanaša na zahteve glede prikaza videza modela za potrditev datuma vložitve, in sicer v povezavi s prijavo modelov št. 002683615-0001 in 002683615-002 (čšaša).

Izpodbijana sodba Splošnega sodišča naj bi kršila pravilo iz člena 46(2) in (3) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členoma 36, 38 iste uredbe, saj Splošno sodišče meni, da je iz smisla in namena te uredbe razvidno, da se prijav ne sme obravnavati kot prijav modelov Skupnosti, če pri uradu obstaja nejasnost ali na nenatančnost glede predmeta varstva modela, katerega registracija se zahteva. Iz pomena datuma vložitve za prijavitelja modela pa mora izhajati, da prikaz modela ne sme biti predmet strogih zahtev in da člen 36(1)(c) zahteva le, da je prikaz videza modela fizično primeren za reprodukcijo, da se lahko potrdi datum vložitve na podlagi člena 38 Uredbe št. 6/2002.

Nič drugače — v nasprotju z mnenjem Splošnega sodišča — ne sledi niti iz člena 4(1)(e) Uredbe št. 2245/2002 v povezavi s členom 10(1)(c), (2) Uredbe št. 2245/2002. Ker je v njej navedeno, da mora biti reprodukcija modela take kakovosti, da omogoča jasno razločevanje vseh podrobnosti, za katere se zahteva varstvo, se tudi ta določba nanaša le na fizično primernost za reprodukcijo. To velja zlasti glede na dejstvo, da sam prijavitelj določi predmet prijave, torej glede na to, za kaj se zahteva varstvo. Nazadnje, končna določitev obsega varstva modela je vsekakor in izključno zadeva sodišča, ki odloča v postopku za ugotavljanje kršitev.

Če bi registracija modela glede na njegovo reprodukcijo lahko privedla do nejasnosti, se lahko registracija zavrne, ne pa tudi potrditev datuma vložitve, ki je za prijavitelja velikega pomena zaradi določb o učinku prve prijave, ki daje prednostno pravico v skladu s členom 4A Pariške konvencije.

V tem okviru je Splošno sodišče spregledalo nedvoumno besedilo diferencirane ureditve v členih 46(2) in 46(3). Prijava naj v skladu s členom 46(2) Uredbe št. 6/2002 ne bi veljala za prijavo modela Skupnosti le, če se pomanjkljivosti prijave nanašajo na zahteve iz člena 36(1) iste uredbe. Vendar člen 36(1) glede prikaza videza modela zahteva le, da mora biti ta primeren za reprodukcijo. Druge pomanjkljivosti, zlasti take, ki izhajajo iz uporabe Uredbe 2245/2002, bi lahko na podlagi člena 46(3) Uredbe št. 6/2002 po predhodni potrditvi datuma vložitve, vodile le do zavrnitve prijave. To je razvidno iz sklicevanja v členu 46(3) na člen 45(2)(a) v povezavi s členom 36(5) Uredbe št. 6/2002.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 15. maja 2017 – Ramazan Dündar in drugi/Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Zadeva C-253/17)

(2017/C 300/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hamburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Tožena stranka: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

S sklepom predsednika Sodišča Evropske unije z dne 20. junija 2017 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.
